

Міністерство освіти і науки України
Рівненська обласна державна адміністрація
Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
Національний університет "Острозька академія"
Рівненський державний гуманітарний університет
Художньо-педагогічний факультет

*Присвячується 15-річчю художньо-
педагогічного факультету*

**«ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТУДЕНТСЬКОЇ
МОЛОДІ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ
ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»**

*Матеріали III Всеукраїнської науково-
методичної конференції*

18-20 травня 2006 року

Рівне – 2006

ББК 74.58+8840
УДК 379.82

«Духовно-творчий потенціал студентської молоді: психолого-педагогічні проблеми формування та реалізації»: Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції 18-20 травня 2006 року. – Рівне: РДГУ, 2006. – 204 с.

Редакційна колегія:

Руслан Постолюський – ректор Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч науки і техніки, професор;
Владислав Вербець – професор, декан художньо-педагогічного факультету;
Андрій Сяський – професор, проректор з наукової роботи;
Анатолій Воробйов – професор, проректор з навчальної роботи;
Степан Шевчук – професор, директор Інституту мистецтв, зав. кафедри українознавства художньо-педагогічного факультету;
Володимир Виткалов – професор, зав. кафедри культурології художньо-педагогічного факультету;
Володимир Годовський – професор, зав. кафедри хореографії художньо-педагогічного факультету;
Володимир Богатирьов – доцент, зав. кафедри театральної режисури художньо-педагогічного факультету;
Микола Новоселецький – професор, декан факультету з довузівської підготовки, післядипломної і регіональної освіти;
Марина Малиняк – диспетчер деканату художньо-педагогічного факультету

Відповідальний за випуск – **Владислав Вербець**

Рекомендовано до друку Вченою Радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 11 від 30.06.2006 р.)

ISBN 966-7631-96-1

©Рівненський державний гуманітарний університет

Системно-діяльнісний підхід має на меті активне засвоєння вихованцями морально-етичної тематики навчальних занять з реальним формуванням власного свідомого ставлення до життя, високого рівня саморозвитку, моральної, соціальної і психологічної зрілості.

Особистісно-зорієнтований підхід визнає дитину як найвищу цінність, яка користується своїми громадянськими правами, свідомо приймає суспільні обов'язки, формує духовні та морально-етичні принципи.

Тому для навчальних закладів провідними повинні стати такі принципи організації навчання і виховання, що забезпечують формування духовних та моральних цінностей творчої особистості:

- *принцип гуманізації* – ставлення до підростаючої особистості як до вищої цінності, урахування її вікових та індивідуальних особливостей і потреб, стимулювання свідомого ставлення до поведінки, діяльності, життєвих виборів на основі духовних та морально-етичних засад;

- *акмеологічний принцип* – орієнтація навчально-виховного процесу на найвищі духовні та морально-етичні досягнення вихованця, його особистісну самореалізацію, максимальний розвиток інтелектуальних і творчих здібностей;

- *принцип життєвої смислотворчої самодіяльності* – процес становлення особистості як творця і проектувальника свого життя, власної системи духовних та морально-етичних цінностей, що вміє приймати самостійні рішення і нести за них відповідальність, повноцінно жити й активно діяти у динамічних життєвих умовах, постійно самовдосконалюватися, адекватно і гнучко реагувати на соціальні зміни;

- *принцип культуровідповідності* – формування духовної та моральної культури особистості шляхом творчого засвоєння нею загальнокультурних надбань людства, у тому числі з культури релігій;

- *принцип національної спрямованості і патріотизму* – формування у дітей та учнівської молоді гордості й відповідальності за свою державу і націю, шанування історії і культури українського народу;

- *принцип превентивності* – надання знань про духовність, мораль, толерантність з метою профілактики негативних проявів поведінки дітей та учнівської молоді, вироблення імунітету до негативних впливів соціального середовища;

- *принцип наступності та практичної цілеспрямованості* – передбачає наступність у реалізації змісту і завдань навчальних курсів і програм освіти, свідому орієнтацію на практичне втілення засвоєних духовних та морально-етичних засад як мотивацій життєтворчої особистості;

- *принцип суб'єкт-суб'єктної взаємодії* – рівноправне партнерство, співробітництво та співтворчість між педагогом і вихованцем у процесі навчальної та виховної діяльності, що формує систему духовних і моральних принципів особистості;

- *принцип оптимального вибору змісту форм, методів та засобів навчання, відповідно до освітніх запитів, інтересів і можливостей вихованців тощо.*

Очікуваним результатом реалізації названих педагогічних принципів та методів повинно стати реальне підвищення духовно-морального рівня вихованців навчальних закладів на основі гуманістичних загальнолюдських цінностей, формування міцної системи мотивації, світоглядних позицій та культури життя.

Джерельні приписи

1. Немировский В. Основы теоретической социологии: Учеб. пособие. – Красноярск, 1994.
2. Вербець В.В. Соціологія: теоретичні та методичні аспекти: Методичний посібник для студентів гуманітарних університетів. – Рівне: РДГУ, 2005.
3. Державна національна програма „Освіта” Україна XXI ст. – К., 1994. – 61 с.
4. Бех І.М. Духовні цінності в розвитку особистості // Педагогіка і психологія. – 1997. – № 1.
5. Боришевський М.Й. Духовні цінності в становленні особистості громадянина // Педагогіка і психологія. – 1997. – № 1. – С. 144.
6. Сисоєва С.О. Творчий розвиток особистості: сутність, специфіка/Творчість у контексті розвитку людини: Матеріали міжнародної наукової конференції: – 23.05.-2.05. – Київ, 2003. – Частина 2.– 48 с.
7. Сисоєва С. О. Підготовка вчителя до формування творчої особистості учня. – К.: Поліграфкнига, 1996.
8. Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті // Освіта України. – 2002. – С.4.
9. Станішевський Ю.О. Хореографічне мистецтво. – К.: Радянська школа, 1969.
10. Наумова Н.Ф. Социологические и психологические аспекты целенаправленности человека. – М.: Наука, 1988.

Наталія Сагаль, студентка II курсу художньо-педагогічного факультету спеціалізації «Народна хореографія» РДГУ, науковий керівник викладач кафедри хореографії **Лариса Волошина**

СПЕЦИФІКА ДОПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ В КОНТЕКСТІ ТАНЦЮВАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ

Танець відноситься до найдревніших, найпоширеніших і найдемократичніших видів мистецтв. Здавна важливі події в житті людини супроводжувалися масовими танцювальними видовищами. Такі видовища – хороводи зафіксовані в багатьох творах мистецтв.

У танці, як і в пісні, – душа народу, його історія, звичаї і характер.

Кожен народ має власний, тільки йому притаманний танець, що об'єднує людей, адже він сприймається іноді навіть легше, ніж людська мова.

Форми танцювального мистецтва дуже різноманітні. Вершиною їх є балетний спектакль. Балет (від пізньолатинського „ballette” – танцюю) – сценічна вистава, зміст якої передається в танцювально-музичних образах. Створюється він сценаристом, композитором, балетмейстером, диригентом, художником, виконавцем.

Танець вивчають у середніх загальноосвітніх школах мистецтв, хореографічних училищах, училищах культури і мистецтв, а також у мистецьких ВНЗ.

На сьогодні в аматорських колективах використовуються різні жанри хореографічного мистецтва: народні, спортивно-балетні, естрадні танці і модерн. Але який би жанр не обрав колектив, у ньому повинна бути глибоко продумана система роботи над репертуаром, визначена і налагоджена навчально-виховна робота.

Колектив (від латинського – збирати) – це об'єднання людей на основі певної цілеспрямованої діяльності.

Хореографічний колектив – найпоширеніший з усіх художніх колективів у закладі культури, освіти.

Розглянемо ті ознаки, які характерні для хореографічного колективу. До них відносять:

1. Загальні навчально-виховні цілі діяльності, які ставить педагог перед учнями.
2. Загальна для всіх діяльність із вивчення танців, у процесі чого вирішуються поставлені педагогом завдання.
3. Встановлення і підтримання прямих контактів учнів між собою і з педагогом.
4. Загальний характер направленості учнів, побудований на спільних переживаннях і уявою, які виражаються в їхніх словах: „Ми – колектив”, „У нас в колективі” і т.д.
5. Наявність традицій колективу.

Колектив складається з індивідуальностей, яких треба навчити і виховати. Педагогові необхідно педагогічно-правильно організувати навчально-творче життя танцювального колективу. Керівник проводить бесіду з кожним, хто вступає, з'ясовує наскільки серйозні їхні наміри, чи є почуття ритму, координація рухів і т.д.

Як показує досвід, кількість учасників новоствореної танцювальної групи не повинна перевищувати 15-20 осіб, оскільки керівник не зможе приділити певної уваги кожному учасникові зокрема. Коли бажаних буде

30-40 осіб і навіть більше, краще зробити дві групи (основну і підготовчу), а заняття проводити з кожною окремо. На перших організаційних зборах встановлюється час: дні занять, складається розклад, робочий план. Якщо правильно організувати діяльність колективу – усім буде цікаво працювати.

Авторитет керівника відіграє вирішальну роль в успішному здійсненні творчих завдань колективу. Педагогічне спілкування – це завжди тією чи іншою мірою суперечливе, часто конфліктне спілкування. Воно повинне будуватися на відносинах довір'я, відкритості й розуміння.

У психологічній сумісності педагога і керівника можна виділити три компоненти: гностичний – взаєморозуміння між ними; комунікативний – оптимальний вплив на педагога і танцівника шляхом мовних і немовних способів спілкування; особистісний – спільність і єдність поглядів, прагнень, переконань.

Головне місце у створенні психологічної сумісності належить педагогу.

Велику роль у психологічних основах відіграє мова. У педагога мова повинна мати емоційно-музичне забарвлення, мати в собі термінологію, прийняту в усьому світі танців, бо лише непрофесіонал може дозволити собі пояснювати „на пальцях”. Слово вчителя не повинно розходитися з ділом, бо лише тоді учні будуть вірити йому і прагнути виконати його вимоги. Проводячи заняття з аматорами, керівник повинен будувати систему вправ із таким розрахунком, щоб не допустити перевтоми м'язів у виконавців.

Важливий і відповідальний розділ роботи керівника – особистий показ. Готуючись до чергових занять, керівник зобов'язаний перевірити себе – наскільки добре він сам володіє тими рухами, які планує задати учасникам, чи зможе він наочно продемонструвати ці рухи своїм учням.

Педагогічна майстерність учителя – необхідна умова формування авторитету керівника, як особливі сили виховного впливу на особистість учня і колективу в цілому.

Тепер жодну художню самодіяльність не можна уявити собі без танцювального колективу. Танцям віддають свій відпочинок школярі і студенти, робітники і вчені, люди різні за віком, культурними та естетичними переконаннями.

Як у професіоналів, так і в художній самодіяльності повинні бути єдині вимоги щодо підготовки виконавців, але цей процес помітно відрізняється. Вивчення народного сценічного танцю щорічно починається з редагування тренувальних вправ, від яких виробляється правильна координація рухів, постановка корпусу, голови і рук.

Кожен танцюрист, професіонал чи аматор, не може творчо рости й удосконалювати свою майстерність без того, аби регулярно не вправлятися.

Систематичні заняття необхідні кожному танцюристу. Вони надають м'язам, зв'язкам, суглобам відповідну силу, еластичність, гнучкість, тренують серце, дихання. В аматорських колективах необхідно поєднувати тренувальну роботу з танцювальною практикою.

Відомо, що успішність і стабільність виступів залежить не лише від техніки руху і музичності, а й від самопочуття, фізичної працездатності, емоційного настрою і взаємин між партнерами.

Музичний супровід, що використовується на заняттях, слід черпати у народних і класичних творах. Музика повинна сприяти виявленню змісту танцю, відображати стиль, національний характер і ритм рухів.

Керівнику потрібно працювати в тісному контакті з концертмейстером, ставити перед ним конкретне завдання і ні в якому випадку не знижувати вимог до запропонованого музичного супроводу.

При постановці танців, танцювальних номерів завжди виникає питання про відповідність хореографії і музики. Інтерпретують музику не тільки виконавці, але й слухачі, а також постановники музично-сценічних творів, тобто балетмейстери.

Щоб поставити танцювальну композицію, потрібно написати сценарій. Для музики він дає загальну драматургічну канву, описує хід дій, допомагає композитору і балетмейстеру в роз'ясненні ідеї твору. Але музикою можна ще підсилити, розкрити конкретний образ.

У цій роботі подано методичні поради щодо роботи в хореографічному колективі Народного дому, будинку, палацу культури чи середньої школи. Розповідається також про роль хореографічного мистецтва в естетичному вихованні молоді.

Творча підготовка занять, ретельний добір вправ і музичного супроводу, їхня відповідність віковим особливостям і музичній підготовці учасників, а також поступове наростання складності вправ і музичного супроводу, призводять до успішного завершення занять, розвивають в учасників здатність оцінювати красу танцювального мистецтва.

Танець – це об'єднуюча ланка, яка пов'язує нудних і сірих людей з людьми – творцями. Танець – це міст, перекинутий зі світу повсякденного у світ фантазій. І якщо ми хочемо дізнатися про ту магічну рису, яка називається стилем і окреслює коло належного, то наші погляди можуть і повинні бути звернені насамперед до танцю.

Джерельні приписи

1. Годовський В.М., Горбенко О.А. Психологічні проблеми та методи їх вирішення в танцювальних клубах Рівне 2004р.
2. Голдрич О, Хитряк С. Музична хрестоматія. – Львів, 2003. – Край.
3. Голдрич О. Методика роботи з хореографічним колективом

*Поліна Шеховцова, студентка II курсу
художньо-педагогічного факультету
спеціалізації «Народна хореографія» РДГУ,
науковий керівник викладач кафедри
хореографії Лариса Волошина*

СПЕЦИФІКА ДОПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ В КОНТЕКСТІ ТАНЦЮВАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ РІВНЕНЩИНИ

Естетичні питання хореографії в нашій спеціальній літературі дотепер ще представляють мало вивчену область. Відбувається це тому, що за давньою традицією хореографічне мистецтво незаслужено вважається вузьким, суто специфічним, відокремленим від широкого кола світоглядних проблем, що стоять перед нашою естетичною наукою. Тим часом багата і різноманітна практика балетного мистецтва, якщо б не випадала зі сфери нашої естетики, могла б мати для неї велике значення.

Тісний зв'язок мистецтва з життям українського народу, небачений розквіт народних талантів – ось ті джерела, що живлять національну культуру народу, сприяють її буйному квітуванню. У своєрідній формі танцю народ висловлює свої думки і почуття, виявляє характер, психологію.

Танець приносить велику естетичну насолоду, виховує почуття прекрасного, це душа народу, як і пісня, і слово... Так само, як і музика, танець не потребує перекладу і несе в собі виховний зміст, він більш емоційний, вирізняється і запам'ятовується.

Ось чому залучення дітей до цього виду мистецтва є найпростішим і найефективнішим.

Одним з найулюбленіших і найпопулярніших видів дитячого самодіяльного мистецтва є хореографічне. Величезний вплив хореографічного мистецтва і безмежний потяг дітей до нього зумовлюються синтетичною природою останнього. Могутні чинники танцю – музика, пластика, ритм, елементи драматичного мистецтва – надзвичайно приваблюють дітей; крім образотворчого, хореографія дає можливість сучасним дітям угамувати спрагу в русі. Реалізувати свої творчі можливості діти можуть у будинках або палацах культури та мистецтва.

Рівненський міський Палац дітей та молоді – це найбільший реформатор серед подібних закладів держави: першим отримав статус Центру допрофесійної підготовки і, з успіхом завершивши всеукраїнський експеримент Міністерства освіти і науки України як експериментально-дослідний майданчик, на сьогодні – знову першим – став новим типом позашкільного закладу – навчально-виховним комплексом.

Це унікальне місце, де діти мають знову-таки унікальну можливість розкритися, самореалізуватися, а ще – не втратити себе у такому складному для них світі, зберігши у собі таке ще по-дитячому маленьке, але таке вже по-дитячому велике «Я»: «Я – Особистість», «Я – Людина».

Школа народного танцю

Робота школи спрямована на залучення учнів до діяльності, використання різноманітних засобів хореографічного мистецтва. Навчання розраховано на 11 років і об'єднує комплекс занять з вивчення профільюючих предметів (класичний танець, народно-сценічний танець), викладання яких забезпечує професійний та загальноосвітній рівень. Професійна підготовка відбувається згідно із затвердженими авторськими програмами. Вивчення предметів передбачає отримання достатнього обсягу професійних знань і

ЗМІСТ

<i>Руслан Постолюкський. Вітальне слово</i>	3
ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ	
<i>Владислав Вербець. Демократизація та гуманізація освіти: проблеми та перспективи</i>	5
<i>Петро Давидюк. Проблеми соціокультурного розвитку Рівненщини</i>	6
<i>Петро Кралюк. Проблеми педагогіки в контексті сучасних комунікаційних реалій</i>	7
<i>В'ячеслав Демченко. Особливості розвитку творчих здібностей молоді</i>	10
<i>Лариса Климаська. Потенціал креативності PR-спеціаліста</i>	12
<i>Владислав Вербець. Соціальна ідентифікація студентської молоді: проблеми та перспективи формування</i>	16
СЕКЦІЙНІ ЗАСІДАННЯ	
СЕКЦІЯ І. ДУХОВНО-ТВОРЧІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДІ	
<i>Оксана Назарук. Соціальний досвід молодої людини як передумова реалізації соціального потенціалу</i>	19
<i>Лідія Мацевко-Бекерська. Дитяча література як засіб підготовки фахового педагога</i>	23
<i>Ольга Безкоровайна. Виховання духовної культури особистості студента засобами соціально-ціннісної діяльності</i>	25
<i>Вікторія Вронська. Інноваційно-інформаційні та педагогічні технології у ВНЗ: проблеми ефективності та перспективи розвитку</i>	31
<i>Алла Фрідріх. Формування національної самосвідомості як основа розвитку духовного світу особистості</i>	33
<i>Тетяна Герасименко. Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка</i>	35
<i>Марина Малиняк. Психологічні передумови формування художньої творчості студентів</i>	37
<i>Світлана Волошина. Професійна кар'єра молодої людини – шляхи і методи її формування, умови реалізації</i>	39
<i>Наталія Тимошук. Духовно-моральне становлення молоді в умовах особистісно орієнтованого виховання</i>	40
<i>Тетяна Ціпан. Формування морально-духовних цінностей підлітків в умовах дитячо-юнацьких об'єднань</i>	44
<i>Мирослава Якимчук. Формування культури духовності в обдарованій особистості студента як соціально-педагогічна проблема</i>	47
СЕКЦІЯ ІІ. НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ	
<i>Олена Іщенко, Людмила Овсянкіна. Особливості формування моральних цінностей сучасної студентської молоді</i>	50
<i>Світлана Щудло. Якісна освіта як чинник адаптації молоді на ринку праці</i>	52
<i>Тетяна Потапчук. Духовний розвиток сучасної молоді: спроба теоретичного осмислення</i>	54
<i>Алла Кочубей. Духовно-моральне виховання студентів засобами народознавства</i>	56
<i>Людмила Сокурянська. Ціннісний вимір пострадянського студентства: теоретичні підходи та емпіричні результати</i>	60
<i>Олег Бойко. Дидактична технологія формування у майбутніх офіцерів готовності до реалізації управлінських функцій</i>	65
<i>Лариса Ковальчук. Організація педагогічної практики студентів класичного університету: компетентнісний підхід</i>	69
<i>Орися Ковальчук. Тестовий контроль у системі діагностування знань, умінь і навичок студентів</i>	73
<i>Олександра Максимець. Організація професійно-зорієнтованої поза аудиторної роботи студентів на базі навчального лабораторно-виробничого комплексу інституту</i>	76
<i>Марта Максимець. Педагогічна практика студентів факультету іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах: реалії, проблеми, перспективи</i>	79
<i>Олександра Праць. Моральні засади правової культури майбутнього вчителя</i>	81
<i>Уляна Гуменюк. Ірраціональні переконання людини як бар'єр на шляху реалізації її духовно-творчого потенціалу</i>	83
<i>Євгеній Власов. Передумови формування навчального репертуару для студентів класу фортепіано музично-педагогічного факультету</i>	86
<i>Олена Никон. Психолого-педагогічні умови активізації творчої діяльності студента</i>	89
<i>Олена Попчук. Навчально-виховний процес як фактор формування професійної культури майбутніх фахівців</i>	92
<i>Наталія Грицай. Формування творчого потенціалу студентів під час проведення позакласної роботи в загальноосвітній школі</i>	96
<i>Галина Кардаш. Теоретично – методичні засади формування морально-етичного потенціалу студентської молоді</i>	98
<i>Олена Шершньова. Історико-культурний туризм в малих містах України як чинник формування національної гідності української молоді</i>	102
<i>Наталія Семенова. Роль особистісного самовизначення та ідентичності у формуванні сучасної гармонійно розвиненої особистості</i>	105
<i>Вікторія Юрченко, Тетяна Свердлова. До проблеми розвитку духовно-творчого потенціалу студентської молоді</i>	107

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ХОРЕОГРАФІЇ «ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО СТУДЕНТА-ХОРЕОГРАФА»

<i>Ірина Аксьонова.</i> Формування творчої особистості в хореографічному колективі	110
<i>Володимир Гордєєв.</i> Танець як феномен духовності традиційної української народної обрядової культури.....	114
<i>Ольга Гордєєва.</i> Дитячий хореографічний колектив та його роль у гармонійному розвитку дитини	116
<i>Роксана Горбачук.</i> Просторові дослідження в галузі сучасного хореографічного мистецтва.....	119
<i>Тетяна Лобан.</i> Вплив хореографів-новаторів джаз-модерн танцю на формування світогляду сучасного студента.....	120
<i>Лариса Волощина.</i> Альтернативні методики при викладанні хореографії у ВНЗ.....	122
<i>Ілона Легка.</i> Репертуар аматорського танцювального колективу як засіб виховання молоді	124
<i>Вікторія Кравчук.</i> Духовно-творчий потенціал хореографічного мистецтва: пошуки та перспективи	126
<i>Наталія Сагаль.</i> Специфіка допрофесійної підготовки в контексті танцювальної культури.....	128
<i>Поліна Шеховцова.</i> Специфіка допрофесійної підготовки в контексті танцювальної культури Рівненщини	130
<i>Ірина Іванчук.</i> Історія розвитку танцю модерн У США.....	133
<i>Наталія Маткова.</i> Особливості виконання народно-сценічних танців України.....	135

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ТЕАТРАЛЬНОЇ РЕЖИСУРИ «ФЕНОМЕН ДУХОВНОСТІ У ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ДРАМАТУРГІВ»

<i>Юрій Мельничук.</i> Роль навчального репертуару в процесі формування духовно-творчого потенціалу студентів акторської та режисерської спеціалізації	138
<i>Володимир Богатирьов.</i> Духовна культура режисера у формуванні та реалізації задуму вистави	139
<i>Олексій Заворотній.</i> Сучасний театр, як діамант, повинен сяяти неповторними гранями.....	141
<i>Світлана Хабурська.</i> Навчальна вистава як засіб професійного та духовного зростання майбутніх режисерів драматичного театру	144
<i>Лариса Степанець.</i> Театралізоване масове дійство як фактор зростання морально-естетичного потенціалу студентської молоді	147
<i>Георгій Вовк.</i> Особливості особистісного самовизначення старшокласників у процесі театральної творчості.....	150
<i>Михайло Журавель.</i> Вплив духовного змісту трагедії на емоційну культуру глядача.....	152

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА «ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНЕ МИСТЕЦТВО ПОЛІССЯ: ВИТОКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»

<i>Олександр Старук.</i> Деякі аспекти формування духовної культури української молоді.....	154
<i>Любов Крайлюк.</i> Творча спадщина Ніла Хасевича у контексті морально-етичного та патріотичного виховання студентської молоді	157
<i>Ірина Локичук.</i> Збереження та розвиток традиційного серпанкового ткацтва села Крупове – передумова для вдосконалення і збагачення творчих здібностей молоді	159
<i>Ольга Чернюшок.</i> Художньо-педагогічна спадщина Г. Косміади – погляд сучасності.....	162
<i>Олег Городецький.</i> Композиційна робота з ілюстрацією як умова розвитку творчої особистості студента	164
<i>Тамара Забута.</i> Політична культура молоді як фактор конкурентоспроможності країни	168
<i>Борис Забута.</i> Молодь у процесі розбудови „Суспільства знань”	170
<i>Марія Вакульчук.</i> Формування духовної культури студентської молоді засобами благодатного слова.....	172
<i>Лариса Костюк.</i> Окремі аспекти викладання навчальної дисципліни «Культурологія» в умовах інтеграції освітніх систем вищої школи України у європейський простір	175
<i>Маргарита Вдовенко.</i> Проблема „східної” та „західної” двомовності серед студентської молоді у контексті сучасного розвитку України.....	178

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ СЕМІНАР «ДУХОВНІСТЬ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГІДНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ»

<i>Марія Вербець.</i> Соціальні та морально-етичні орієнтири у формуванні світогляду молоді	180
<i>Майя Корнійчук.</i> Електронні ресурси – нова модель організації бібліотечно-інформаційного обслуговування студентської молоді	181
<i>Людмила Мартинюк.</i> Бібліотека, як один з духовних ресурсів суспільства	183
<i>Сергій Кравченко.</i> Читацькі інтереси сучасної молоді в контексті її духовного розвитку	184
<i>Марина Портянко.</i> Принцип багатоаспектності у формуванні фондів бібліотек на допомогу духовному розвитку молоді.....	187
<i>Ніна Тивончук.</i> Літературне краєзнавство як чинник формування духовності молоді та збереження культурної спадщини краю.....	188
<i>Тамара Саркіянс.</i> Формування у молоді громадянської позиції, національної самосвідомості, культури і духовності засобами бібліотечного впливу	190
<i>Марія Третяк.</i> Періодичні видання в структурі читання молоді.....	192
<i>Віра Цицюра.</i> Виставкова діяльність бібліотеки як чинник творчої реалізації студентської молоді.....	193
<i>Валентина Дамецька.</i> Формування екологічної культури як складової духовного становлення підростаючого покоління	195
<i>Ольга Загиней.</i> Національно-патріотичне виховання підростаючого покоління засобами української літератури.....	196
<i>Раїса Щербан.</i> Бібліотеки на допомогу реалізації екоетичного імперативу	198

Наукове видання

«ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»

Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції

18-20 травня 2006 року

Редакційна колегія:

Руслан Постолювський – ректор Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч науки і техніки, професор;
Владислав Вербець – професор, декан художньо-педагогічного факультету;
Андрій Сяський – професор, проректор з наукової роботи;
Анатолій Воробійов – професор, проректор з навчальної роботи;
Степан Шевчук – професор, директор Інституту мистецтв, зав. кафедри українознавства художньо-педагогічного факультету;
Володимир Виткалов – професор, зав. кафедри культурології художньо-педагогічного факультету;
Володимир Годовський – професор, зав. кафедри хореографії художньо-педагогічного факультету;
Володимир Богатирьов – доцент, зав. кафедри театральної режисури художньо-педагогічного факультету;
Микола Новоселецький – професор, декан факультету з довузівської підготовки, післядипломної і регіональної освіти;
Марина Малиняк – диспетчер деканату художньо-педагогічного факультету

Відповідальний за випуск – **Владислав Вербець**

Комп'ютерна верстка та макет – **Вікторія Кравчук**

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографічний. Ум. друк арк. 26,83. Наклад 100 прим. Зам № 14/1

Віддруковано засобами оперативної поліграфії
редакційно-видавничого відділу Рівненського державного гуманітарного університету
м. Рівне, вул. С. Бандери, 12

«Духовно-творчий потенціал студентської молоді: психолого-педагогічні проблеми формування та реалізації»: Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції 18-20 травня 2006 року. – Рівне: РДГУ, 2006. – 204 с.

ISBN 966-7631-96-1

УДК 379.82

ББК 74.58+8840